

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **P. Z.**

skazanego za czyn z art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 22 lipca 2020r.

zażalenia obrońcy skazanego

na zarządzenie Sądu Okręgowego w R. z dnia 27 lutego 2020r.,

sygn. akt III WKK (...), o odmowie przyjęcia kasacji

na podstawie art. 437§1 k.p.k.

postanowił:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Skarżąca w swym zażaleniu wskazała, że kasację nadała w innej dacie niż ustalił to Sąd Okręgowy w zaskarżonym postanowieniu, gdyż mylnie przyjęto datę dostania dodatkowego egzemplarza kasacji jako datę jej pierwotnego nadania.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W sprawie poza sporem jest, że skazany otrzymał odpis wyroku Sądu Okręgowego wraz z uzasadnieniem w dniu 22 października 2019r. (k. 8 akt WKK (...)).

W tej sytuacji stwierdzić należy, że 30 – dniowy termin do wniesienia kasacji upływał w dniu 21 listopada 2019r. I ta okoliczność jest w sprawie bezsporna.

W aktach WKK na k. 7 znajduje się koperta dołączona do egzemplarza kasacji, z której wynika, że skarga ta została nadana w Urzędzie Pocztowym Nr (...) w D. w dniu 22 listopada 2019r.

W tych samych aktach zalega jeszcze jeden egzemplarz kasacji (nie wszyty do akt WKK i obecnie przeniesiony do akt Sądu Najwyższego) oznaczony jako „dosłany jako dodatkowy egz.” z datą prezentaty – 29 listopada 2019r. Obrona w swym zażaleniu nawiązuje do tej właśnie przesyłki.

Pomimo tego, że stempel pocztowy na kopercie nie jest wyraźny, a przesyłka nie została nadana jako list polecony, co uniemożliwiało ustalenie daty jej nadania w systemie elektronicznym śledzenia przesyłek, to przy wykonaniu powiększenia zdjęcia datownika, odczytać można, że i ten egzemplarz kasacji został nadany w dniu 22 listopada 2019r., choć tym razem, najprawdopodobniej, w Urzędzie Pocztowym w R..

Brak zatem danych ku temu, aby uznać argumentację przedstawioną w zażaleniu za zasadną.

W tym stanie rzeczy, nie budzi wątpliwości trafność zaskarżonego zarządzenia, które jako prawidłowe, należało utrzymać w mocy.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.